

РЕШЕНИЕ

№ 7048

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7430** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ и чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент 952/2013).
Образувано е по жалба от „Ауто Парте Лукс“ – ЕООД - [населено място], представлявано от управителя И. М. И. чрез адвокат Ц. П. срещу Решение № 32-226754/ 07.07.2022г. на Директора на ТД „Митница Б.“, с което се правят корекции на данни за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с 20BG001008021237R8/19.06.2020г. С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146, т. 2, т. 3, и т. 4 от АПК, а именно: липса на мотиви, съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят излага доводи, че са представени всички изискуеми документи съгласно чл.145 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 вр. с чл.163 §1 от Регламент (ЕС) 952/2013, а именно: фактура № 8811/11.05.2020г., въз основа на която е декларирана митническата стойност и липсват реални мотиви за неприемането на декларираните данни в декларацията, а само съмнения, породени от информация, публикувана в сайта <https://autoauctions.io/>. Моли за отмяна на обжалвания административен акт.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, с писмено становище на процесуалния си представител адвокат Ц. П.

поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответната страна Директор на Териториална дирекция „Митница Б.“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. П. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 19.06.2020г. в МБ Свободна зона Б. е приета МД с MRN 20BG001008021237R8/19.06.2020г. с вносител в ел. д. 3/15 и декларатор в ел. д. 3/18 „Ауто Партс Лукс“ – ЕООД, ЕОРИ BGC205305157ZZZZ6. Като пряк представител в ел. д. 3/19 и ел. д. 3/21 е посочен „Мирамар“ ООД, ЕИК[ЕИК] за режим допускане за свободно обращение на стока с описание в ел.д. № 6/8: „употребяван пътнически автомобил - катастрофирал; марка: NISSAN Модел: JUKE Тип: JUKE; Първа рег.: 01/01/2016 ЦВЯТ:0; Р.обем: 1600; Д-тел: няма данни; Шаси: JN8AF5MV0GT653687 “.

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е „FOB - Ф. — борд“ и към митническата декларация е приложена В. of Sale № 8811/11.05.2020г., издаден от „А. L. I.“, 40 А. L., Dorval, QC, С., Н9Р 2Т8. Митническата стойност за стоката определена на база декларираните за нея елементи : цена на автомобила съгласно приложена фактура -1600 С.; цена на автомобила при условие на доставка - 2 138,06 С.; митническа стойност – 2749,12 лева; определени, взети под отчет и заплатени вземания : 274,91 лева – мито и 644,81 лева ДДС.

След извършен обобщен анализ на данните на митнически декларации в MIS3A за режим допускане за свободно обращение и режим транзит на автомобили от позиция КН 8703, с държава на изпращане САЩ или К. за периода 01.06.2019г. до 01.06.2021г. са извършени констатации, които са обективирани в Доклад рег. № 32-208102/30.06.2021г./листи 106-120 от делото/, съгласно който са налице основателни съмнения относно декларираната митническа стойност за режим допускане за свободно обращение (в т.ч. договорната цена и елементите, които се прибавят към нея) за автомобилите, за които са намерени данни за последна продажна цена в страната на износа. Въз основа на горесцитирания доклад, директорът на ТД Митница Б. е издал Заповед № ЗТД-1000-451/06.07.2021г., с която е наредил на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза и чл.84, ал.1, т.1 от Закона за митниците да бъде извършен последващ контрол на митнически декларации за деклариране на автомобили от позиция 8703, изпратени от САЩ или К. за режим допускане за свободно обращение, приети в периода 01.06.2019г. до 01.06.2021г.

В изпълнение на горесцитираната заповед, митнически служители от съответното митническо учреждение, в конкретния случай от МБ Свободна зона Б. са извършили последващ контрол на декларацията, при която е установено, че митническата

стойност е определена на база цената на автомобила с прибавени международни транспортни разходи, в размер на 2 138,06 С., съгласно приложен В. of Sale № 8811/11.05.2020г. издаден от „А. Л. I.“, 40 А. Л., Dorval, QC, С., Н9Р 2Т8 и Фактура № [ЕГН]/17.06.2020 г. издадена от FreeLine L. – за международния транспорт до първата точка на въвеждане на територията на ЕС.

При проверката е анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси). На ел. страница <https://autoauctions.io/> е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 21/04/2020 г. със статус „продадена“ (S.) за автомобил със същия VIN номер на шаси и „odometer 51 835 actual miles“ в страната на износа. Продавач по аукциона е I. С.. Публикуваната продажна цена е в размер на 3 700,00 С. и е повече от декларираната пред митническите органи цена в размер на 1 600,00 С. при допускане за свободно обращение.

Във връзка с посочената информация са възникнали съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност. На основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, с писмо рег. № 32-271143/24.08.2021г. са изискани надлежно заверени: договори, кореспонденция, заявки, поръчки, извлечения от хронологичен счетоводен регистър, първични счетоводни документи и писмени обяснения от „Ауто Партс Лукс“ – ЕООД. Представител на лицето е получил писмото на 04.10.2021г. Отговор на писмо рег. № 32-271143/24.08.2021г е пристигнал с писмо рег. № 32-401465/10.12.2021г., с което лицето предоставя: Фактура № 8811/11.05.2020г. ; Декларация във връзка с обстоятелствата по чл. 70 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за прилагане на договорната стойност за стоката.

След проверка на приложените към митническата декларация и допълнително представените документи е установено, че не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложената фактура, като напр. договори, поръчки, оферти, кореспонденция или др. подобни предшествващи сделката. Приложеният към митническата декларация В. of Sale № 8811/11.05.2020 г. не съдържа всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката като: условие на плащане, начин и срок на плащане, клаузи при неизпълнение или др. и същата не може да служи в подкрепа на декларираните данни в МД относно митническата стойност.

В докладна записка рег. № 32-224969/30.05.2022 г. от инспектор в МБ Свободна зона Б., в ТД Митница Б., резултатът от проверката е обективиран и е направено предложение до директора на ТД Митница Б. да се пристъпи към издаване на решение.

Във връзка с горното, с обжалваното Решение № 32-226754/ 07.07.2022г. на Директора на ТД „Митница Б.“ се правят корекции на данни за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с 20BG001008021237R8/19.06.2020г., като е определено за заплащане на вносно мито в размер на 270.02 лева и ДДС в размер на 594.04 лева, считано от датата на приемане на митническата декларация, а именно 19.06.2020г.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годен за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Оспореният административен акт е обективиран в изискуемата писмена форма и е мотивиран от фактическа и правна страна.

Настоящия съдебен състав намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на оспореното решение извън срока за издаване на актовете, който срок, дефиниран в чл. 196 ал. 1 от ЗМ (чл. 22, § 2 от Регламент № 952/2013 г.) е приет за неприложим за решения, които се вземат без предварително заявление.

При издаването на оспореното решение са допуснати обаче, други съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и нарушение на приложимия материален закон, поради което то се явява незаконосъобразно.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Съгласно чл. 70 § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която

купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/така Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq C. I. C., C-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. В такива хипотези следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на

идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1 § 2, т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение. Така, "идентични стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно "сходни стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В обобщение на обсъдения правен режим следва да се заключи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на доказване във всеки конкретен случай.

Независимо, че при митническото остойностяване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/

№ 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopropé, С-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоката, като се е позовал на справка от база данни, поддържана от трето лице - <https://autoauctions.io>, без доказателства тези данни да са част от официален публичен регистър; да подлежат на съответен режим на съхранение и да имат характер на официален документ, т. е. на такъв, издаден от орган на власт или друг, упълномощен с правомощието орган, който да е оправомощен да

съхранява, обработва и предоставя тези данни. При това положение настоящият съдебен състав намира, че ползваната от митническите органи справка има характер на частен документ, чиято доказателствена стойност следва да се цени съобразно съвкупния доказателствен материал. Със същата тежест се ползва и представеният от вносителя неподписан документ B. of Sale № 8811/11.05.2020г. При това положение напълно необосновано митническите органи са заменили посочената в този документ договорна цена с цената, отразена в справката от трето лице - <https://autoauctions.io>. Подобен подход, основан единствено на съпоставка между данните от интернет и издадения от предходния собственик сертификат за стоката, не обосновава по никакъв начин заявената от административния орган нова митническа стойност на стоката. В този аспект изискването на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., е ясно и не може да има никакво съмнение, че за договорна стойност може да се приеме единствено тази стойност, която действително е платена или е подлежаща на плащане като цена на стоките при продажбата.

Служебно набавената в хода на проверката справка не съдържа данни, които да сочат, че оспорващият като купувач е участвал в проведения аукцион и е заплатил или е трябвало да заплати именно сумата от 3700 CAD.

При това положение създението на митническите органи, че това е договорната цена на стоката, се явява до толкова достоверно, колкото и отречената продажна цена по представената фактура. Иначе казано, при липсата на съпътстващи продажбата документи, които да доказват по несъмнен начин условията на продажбата, договорената и заплатена/дължимата цена като условие за продажбата на внесената стока, подходът на митническия орган за определяне на нова митническа стойност по реда на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., се явява незаконосъобразен.

Липсата на достатъчно данни за установяване на несъмнената договорна стойност на стоката е следвало да бъде преодоляна от административния орган чрез прилагане на вторичните методи по чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., чрез извършване на съответни анализи и сравнения, каквито в случая липсват. След като митническите органи са обосנוвали наличието на съмнения за цената на стоката, са дължали и необходимата грижа, за да установят действителната, респ. справедливата стойност на стоката, а не произволно да определят такава на базата на предположения. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, като се има предвид, че за да не изглежда

намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразено с възможностите му/арг. от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06q EU: C: 2008: 128, т. 52/. Зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, който принцип следва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/така Решение от 18 декември 2018 г., Soprop, C-349/07, EU: C: 2008: 746, т. 36/.

В тежест на митническия орган е да обоснове определената по чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение стойност на внасяните стоки. Лицата, които са адресати на решенията за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си досежно елементите, на които административният орган възнамерява да обоснове своето решение. За целта следва да е надлежно уведомен адресатът за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение/в този смисъл Решение от 13 март 2014 г., Г. Т. Л., по обединени дела C – 29/13 и C – 30/13, EU: C: 2014: 140, т. 49/.

В случая обсъдените изисквания не са спазени. Макар формално със съобщението по чл. 22 § 6 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. вносителят да е бил уведомен, че предстои издаване на решение, с което ще се определи нов размер на задължение по митническата декларация, правото му на защита не е било осигурено, тъй като органът не е посочил въз основа на кои фактически и правни основания възприема за меродавни данните, въз основа на които възнамерява да определи съответната митническа стойност. Срещу това обстоятелство е подадено изрично възражение, което органът е пренебрегнал и в резултат е издал административен акт в условията на неизяснена фактическа обстановка. Това е така, защото дори и данните от въпросния сайт да могат да послужат за обосноваване на съмненията на митническите органи, то за последните не е налице нормативно установено задължение да определят нова митническа стойност, която е равна на цената, посочена в сайта. При обосновани съмнения митническите органи, съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение могат само да приемат, че митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г.

и да я определят, като приложат последователно букви от а) до г) от параграф 2/на чл. 74 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г. /, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките, което в конкретния случай се установи, че не е сторено, поради което и митническата стойност в размер на 5 449, 30 лв. се явява незаконосъобразно определена. А с оглед незаконосъобразното определяне на новата митническа стойност на процесната стока, незаконосъобразно определени се явяват и сумите за досъбиране за вносно мито и ДДС, както и лихва за забава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 410 лева, от които: 50 лева внесена държавна такса и 360 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, с оглед фактическата и правна сложност на спора и осъществения обем на предоставена процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 32-226754/ 07.07.2022г. на Директора на ТД „Митница Б.“, с което се правят корекции на данни за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с 20BG001008021237R8/19.06.2020г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница Б.“ към Агенция "Митници" да заплати на „Ауто Партс Лукс“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя И. М. И., сумата в размер на 410 лева-съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: